

Весна Алексић

ЦИМЕТ МЕДА

Креативни центар

Весна Алексић

Цимет меда

Copyright © Kreativni centar 2009

Библиотека *Свет је један*

књига тридесет седма

прво издање

Уредник библиотеке

Дејан Беговић

Уредник издања

мр Љиљана Маринковић

Илустрације

Маја Веселиновић

Лектор

Виолета Бабић

Графичко обликовање књиге

Душан Павлић

Прелом

Небојша Митић

Издавач

Креативни центар, Београд, Градиштанска 8

тел. 011 / 38 20 464, 38 20 483, 24 40 659

www.kreativnicentar.rs

e-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача

мр Љиљана Маринковић, директор

Штампа

Публикум

Тираж

2.000

ISBN 978-86-7781-702-2

Весна Алексић

ЦИМЕТ МЕДА

Приче за децу у одраслима
и за одрасле у деци

Креативни центар

Прича са звездицама

– Гле како Буђави носи свој терет! – узвикнуо је кроз смех мој тата. *Буђави – то сам ја. Тако ме зове тата кад ме највише воли, а ко је највише вољен, тај се убуђа од пољубаца. Ја сам, иначе, девојчица; кладим се да то нисте ни помислили!

Е, тог поподнева ишли смо ливадским путем према сплаву на реци; небо је било плаво и пуно облачића који су личили на крофне. Госпођа Роска била је у праву за то са облацима, само што су њене крофне од синоћ биле опасније и веће, тачно знам то. „А како је дошла до њих?“, сад се

ви питате, и какав то терет ја носим... Полако, полако, ставићу звезде на те речи и све ћу вам објаснити. *Терет је меда, од тог јутра па за цео живот, јер ме је сачекао на јастуку, јер смо се допали једно другом, јер нисмо савршени.

Госпођа Роска још је јуче била у далеком граду на северу и кад је ушла у једну продавницу сувенира, угледала је на полици двадесетак истоветних медведића цимет боје, тако је рекла. У реду, у реду, не разумете ни каква је то цимет боја – и ту ћу ставити звездицу. *Цимет је боја зачина цимета који се ставља на сутлијаш, а у случају медведића, тако је рекла госпођа Роска, то је боја мрког крзна и шушжаве свиле и чистог допадања.

Е па да се вратимо медведићима из продавнице... Сви су медведићи имали исте свилене лептир-машне, и црвене капутиће, и исту цену, само је један, у средини, био упола јефтинији.

– Зашто? – упитала је госпођа Роска продавачицу, јер она воли све да пита, то је сасвим у реду, каже, тако се се све дозна.

– Зато што је неко непажљив прогорео шапицу овом медведићу и оставио рупицу ... вероватно цигаретом – објаснила је љубазна продавачица.

И госпођи Роски било је жао рањеног меда и баш јој се допало то што није савршен, додала је.

– А да ниси можда хтела да прођеш јефтиније? – упитала је моја мама, грабећи путем испред нас и осврћући се као поглавица. Та увек воли нешто да квари. Будите обазриви с њом!

Госпођа Роска се на то насмешила, стегла ми руку и наставила да прича: како је онда са цимет медом летела преко Алпа – то су високе планине на којима је дувао олујни ветар, па су путници били везани сигурносним појасевима, а она је стискала меду у торби јер за медведиће немате сигурносне појасеве. И како се није ни бринула да ли ће се мени допасти меда с рањеном шапом, јер је знала да хоће, то је јасна ствар, и ту не треба звездица...

И баш тада, усред те приче, баш тада је испред нас блеснула река и мама је још више пожу-

рила да би наручила кафу, и тата за њом, а ја, ја и госпођа Роска смо се у том часу играле летења у авиону који се љуљао као играчка на олујном ветру, и она ме је стезала за руку јер се плашила, а ја сам јој, да је утешим, поверила да је мој терет баш лак. И тада је она чучнула.

– Е, видиш, ово је савршенство – рекла је и привила ме уз себе – кад ја загрлим тебе јако, и загрлим и твог меду, и нико од вас двоје не каже: „Хеј, не стежи толико!“

*О, пардон! Нисам вам објаснила ко је главни лик! Госпођа Роска! Ко је она?! Е, па да знате! Њу сви зову госпођа Роска, тако она захтева, само је ја зовем баба, јер и то она захтева. Она је случајно мајка моје мајке, а намерно је само моја рођена баба.

Шта је све потребно да једна девојчица, кад то пожели, буде Пепељуга, и Снежана, и Златокоса, и принцеза на зрну грашка, и било која друга принцеза из бајке? Ништа посебно – само медведић боје цимета, с капутићем, лептир-машном и прогорелом шапицом, и баба која све разуме, за разлику од других одраслих, који ама баш ништа не знају.

ISBN 978-86-7781-702-2

9 788677 817022

www.kreativnicentar.rs